

SKOVIR

LETO I. LJUBLJANA, DNE 8. SEPTEMBRA 1928. ŠTEV. 17.
Izhaja vsako drugo soboto. — Stane četrletno 15 Din itd. — Posamezna številka 3 Din.
Upravništvo in uredništvo: Ljubljana-Rožna dolina, Cesta II 18. — Ček. račun št. 10.995.

MODERNA ADAM IN EVA.

*Mladenka, utrgaj mi jabolko rdeče,
a sapica pihaj ti v krilo šumeče!*

*Vem, vem, da si Eva, da Adam sem jaz;
brez kače me tvoj zapeljuje že stas...*

*Tobogan, presneta reč,
človk ti grata vs goreč.
Jest, Ahacl, čikar star,
se nazjat ne morm kar
teh prešmentanih deklet;
cev jih nima takih svet!*

*Ajnsvaj me pulitka mine,
ku pu žleb živavca šine.
Sakramiš, kak se režeja!
Vsak se ksiht kuntent zasjeja,
ku z nugam kje v lit capla
žensk metul in dol strtra.*

*Povhn drugeh še reči
kle na smn nam ne fali.
Ringšpilov je vse sorte,
vin se pije, žro se torte.
Coprnk kle je in pojaci.
Záte to je vse, Ahaci!*

*Z resnimi ta druh rečmi
trderbujeja oči,
jest pa klela pasem jih,
fajhtn star sovdaški čik:
vina videt jest ne smem,
prec v želoc mu zapovem...*

Zavrtnjen bahač.

«Jaz dvignem z eno roko 150 kg in balansiram na enem prstu 100 kg.»

«To ni nič posebnega. Jaz ustavim z enim samim prstom dirjajoč brzovlak!»

«To je laž!»

«Nikakor ne! Stavim z vami za 10.000 dinarjev, če hočete ... Sem namreč strojevodja ...»

Spoved.

On: «Ti mi torej za hrbtom povzročáš stroške?»

Ona: «Jaz? Kedarj?»

On: «Že zopet si naročila novo obleko! Za 800 dinarjev.»

Ona: «Odkod veš to?»

On: «Včeraj si govorila v spanju ...»

Ona: «Da, jaz sem to storila in si naročila obleko brez tvoje vednosti ... toda oprost ... hu-hu-hu ...»

On: «No, no, saj ni bilo mišljeno tako hudo. Nikar se ne joči, draga ženka!»

Ona: «Ne, ne ... hu-hu-hu ... saj zaslužim tvojo jezo ... preslepila sem ... te»

On (začuden): «Pomiri se vendar in nehaš jokati!»

Ona: «Ne, ne, jaz moram plakati ... kajti ... obleka ne stane 800 dinarjev ... nego 1800 dinarjev ...»

Radovednost.

Emica: «Poglej, mamica, moža s črnim obrazom. Ali je to dimnikar?»

Mati: «Ne, Emica, to je zamorec; ta je po celem telesu črn!»

Emica: «Odkod pa to veš, mama?»

Pretkani mesar.

Mesar (sosedovemu sinku): «Slišiš, Jurček, pridi k meni! Ali rad ješ kranjske klobase?»

Jurček: «Zelo rad.»

Mesar: «Prav rad bi ti dal eno, ali ne morem najti ključa od shrambe.»

Jurček: «Saj lahko kar s strehe zlezem v shrambo.»

Mesar: «O ti potepin! Torej si ti tisti, ki mi je požrl vse klobase ...»

Roman, poln zagonetnih in skrivnostnih dogodkov,
bo začel izhajati v prihodnji številki «Skovirja». Vseboval bo boj med pravo in lažno ljubeznijo, spletke pustolovskega zapeljivca, ki zakrivi številne zločine, da bi dosegel svoj cilj. Napeti roman bo zadovoljil vsakega čitatelja.

Opozorite na roman svoje znance, da se takoj naroče na «Skovirja»!

Korošec Mussoliniju: «Naša vlada se kar trese od ponižnosti. Za pet dinarjev škode, ki so jo napravili splitski demonstranti italijanski posesti, bomo krivce pošteno zašili. Ali morda Njegova Milost želi še večjega zadoščenja?»

Poštenjak, ki si naročil list, plačaj zaostalo naročnino! Kdor naročenega lista ne plača, je prav tako nepošten kakor dotičnik, ki ne plača naročenega blaga v trgovini.

Tudi je dolžnost Slovencev, da podpirajo domači šaljivi tisk proti tujemu. Imejmo tudi Slovenci svoj šaljivi list in ga podpirajmo s tem, da ga naročamo in redno plačujemo!

Ker izhaja «Skovir» iz lastnih sredstev brez kakršnekoli podpore, prosimo ponovno, naj zamudniki poravnajo zaostalo naročnino, sicer bomo morali ustaviti pošiljanje lista in zakonskim potom izterjali dolgove.

Kvartopirski strokovnjak.

«Kako je to, Čebulovec, da v loteriji vedno izgubiš, pri kartah pa vedno dobiš?»

«Veš, loterije ne morem mešati...»

Olajševalna okolnost.

Sodnik: «Torej priznate, da ste ukradli vrečo otrobov?»

Obtoženec: «Da, gospod sodnik, ali k temu me je prisilila lakota...»

Prazen izgovor.

Bizjak (sinku, ki je prinesel slabo šolsko spričevalo domov): «Kako je to, da si ti vedno tako slab v šoli?»

Sinko: «Veš, papa, učitelj me vedno zamenja z mojim tovarišem Vizjakom.»

Bizjak: «No, ali ima ta boljše spričevalo?»

Sinko: «Ne, papa, tudi ne...»

ZGODBE KUHARICE MICE

Matiček se je skril Miciki.

Na sejmu se Miciki skril je Matiček
in skrivoma se ga nakresal je striček.
S sejmišča pijana zdaj mrha jo puha,

a Micika vročo že župo mu kaha.
Z balončkom po cesti Matiček švedra,
s težavo nalóženo barko pelja.

Nenadoma Mico Matiček zagleda,
od groze postanejo lica mu bleda.
Kako naj napravi in kaj naj stori,

aa Miciki lepi pomiril bo kri.
V trenutku balonček nad glavo privije,
s klobukom junaškim ga svojim pokrije.

Počasi k Matičku se Micika vije,
z marelo po zraku strahotno že bije.
Bum, siknilo čvrsto je v nočno temino

in zraven je počilo z blazno brzino.
Joj, glavo, nesrečnica, njemu sem strla,
ob revežu zdajci še jaz bom umrla.

Ko Mico Matic je obupano zrl,
se kes je v Matičevem srcu utrl.
Široko je zinil prelepi Matiček:

«Še živ sem in zdrav tvoj predragi fantiček!»
V objem kar pripravila roke je Mica,
kaj reva počela bi naj brez Matica!

TEKSTI KINEMATOGRAFSKIH LÉPAKOV.

Moric se koplje
... prvič v četrtek.
Patachonove hlače
... zelo napeto.
Roza brani svojo čast
... samo do sobote.
Divja svinja
... v glavni vlogi Asta Nielsen.
Sonja vara svojega moža
... štirikrat dnevno.
Ljubezen, ki se prodaja
... vojaki in dijaki plačajo polo-
vico.
Helenina zadnja ljubezen
... se na zahtevo ponovi.
Ela dobi dvojčke
... s spremljevanjem salonskega
orkestra.

Njena prva ljubezen
... nadaljevanje sledi.
Srajca gospe baronice
... se na zahtevo podaljša
Sonja je zvesta
... danes zadnjikrat.
Ženske, ki ne ljubijo
... po znižanih cenah.

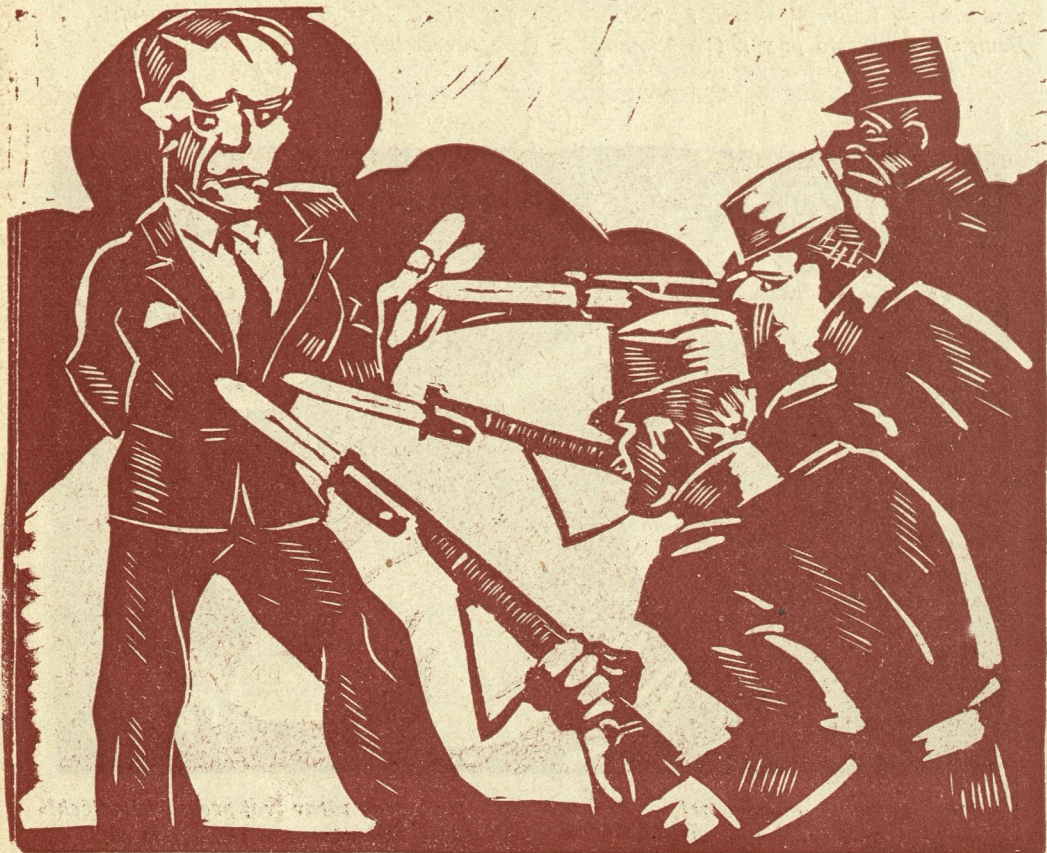
Moderna služkinja.

Moderna služkinja: «Milostiva, preden zapustim vašo hišo, bi vam rada nekaj povedala. Jaz sem lepša od vas! To mi je povedal vaš gospod soprog. Vaše obleke mi lepše pristojajo ko vam. To mi je tudi povedal vaš gospod soprog. In končno vam moram še nekaj povedati: Jaz znam mnogo boljše ljubiti od vas.»

Gospodinja: «Nesramnica, ali vam je tudi to povedal moj soprog?»

Služkinja: «Ne, pač pa šofer.»

USODA VLADNIH BAJONETOV.

Ko je prišel Pribičević v Slovenijo, so bajoneti štrleli proti njemu...

Ob Koroščevem prihodu so bajoneti štrleli od Korošca...

Število 13.

Gospodinja: «Nisem babjeverna, ali v tem primeru bi me pri mizi število 13 motilo.»

Soseda: «Zakaj bi vas potem to motilo?»

Gospodinja: «Ker imam obed pripravljen samo za 12 ljudi.»

Sosedova krava.

Mica: «Jaka, sosedova krava je zašla v naš vrt!»

Jaka: «Zapri vrata, Mica! Hitro jo pomolzi, potem jo pa izženi!»

V zalogi imamo še vse številke «Skovirja». Kdor hoče imeti ves letnik, naj si naroči številke, katerih še nima, da bo lahko dal ves letnik vezati.

Nestrpnost.

Stara devica (gospodu, ki lovi ribe na trnek): «Gospod, ali ne postanete nestrpni, če nobena riba ne ugrizne v vabo?»

Gospod: «Ne! A vi?»

Ciganska.

Kmet: «Kadar te uč ugrizne, pa sežeš pod srajco in vedno izvlečeš živalico ven. Kaj nikdar ne sežeš po strani?»

Ciganček: «E, četudi po strani sežem, ujamem uš'...»

Razgovor o grdem stricu.

Mirica: «Čuješ, mamica, ali je ljubi Bog ustvaril tudi našega strica?»

Mati: «Tudi.»

Mirica: «No, potem pa se je moral ljubi Bog zelo smejeti, ko je videl, kaj je napravil...»

PRI PODPISOVANJU KELLOGGOVEGA PAKTA.

Zadnja plat pakta o večnem miru ostane nespremenjena...

Klin s klinom.

Stanko pošlje prijatelju Mirku iz nagajivosti nefrankirano pismo z naslednjo vsebino: «Meni se godi dobro!»

Nekaj dni nato privali železniški uslužbenec na Stankovo stanovanje velik in težak zaboj, za katerega je moral Stanko plačati precejšnje prevozne pristojbine. Ko ga odpre, najde v njem velik kamen in listič, na katerem so bile besede: «Dragi Stanko! Ta kamen se mi je odvalil od srca, ko sem čital, da se ti godi dobro.»

Iz trgovinske okrožnice.

«Moje prodajalke so zelo ljubeznive in postrežljive ter rade pokažejo vse, kar kdo želi videti.»

Po smrti.

Neža: «Kaj mislite, gospod župnik, ali bom prišla po smrti v pekel?»

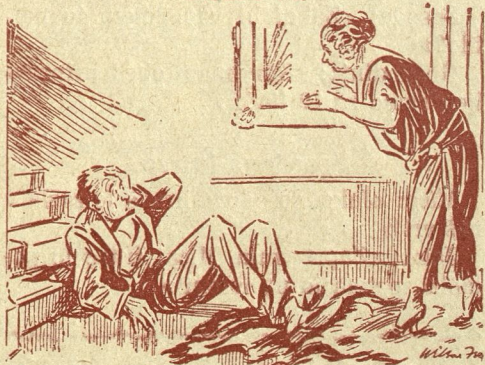
Župnik: «Nikakor ne! Tam je jok in škripanje z zobmi, a Vi nimate nič zob...»

Nič se ne ve.

Ona: Možek, tule ob zidu je prav lep prostorček. Ali ne bi bilo dobro, če bi tu vsadila figovo drevo?»

On: «Figovo drevo? Ali res misliš, da bo moda prišla tako daleč?»

DUHOVI.

Žena (vneta pristašinja spiritizma): «Za božjo voljo, kaj so te duhovi napadli, da izgledaš tako strašno?»

Mož: «D-da, d-duhovi so že res bili, toda samo vinski...»

*Matija Bravničar,
glasbeni član Narodnega gledališča v Ljubljani.*

Elementi.

Učitelj: «Koliko je elementov, Matijče?»

Matijče: «Kva? Sto jih je.»

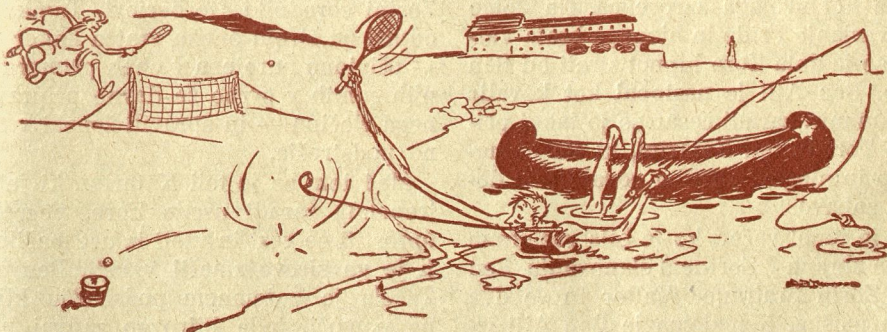
Učitelj: «Zakaj sto?»

Matijče: «Moja sestra je dosegla preriht, de dobiva mesečen sto alimентов...»

Ne ve, kdo je oče.

Mlada damica se sprehaja po ulici s svojo lepo hčerkico. Sreča jo stara ženkica, ki se vsa začudena ustavi: «Slišite, kako lep je ta otrok! Kdo pa je njegov oče?»

Damica: «Tega še sama ne vem. Jutri bo obravnava o tem...»

Mož, ki ima le teden dni dopusta, pa hoče te dneve temeljito izkoristiti.

BORBA ZA UGRABLJENO NEVESTO

Povest po zapiskih policijskega uradnika.

VIII.

Dosedanja vsebina: Na Dunaju so ugrabili trgovci z dekleti dve mladi deklici Zoro in Matildo, kateri rešujejo Zorin ženin Janko, Matildin brat Bruno in Matildin ženin Viktor. Po Jankovi zaslugi je razkrikan vodja zločinske družbe mednarodni pustolovec Lepi Fric, ki je nastopal na dunajski periferiji kot hipnotizer Ben Aili in deloma nasilno deloma s posthipnotičnimi sugestijami odvedel obe deklici. Lepi Fric beži z družbo deklet v inozemstvo, da proda svoje žrtve v javne hiše. Janko, Bruno in Viktor zasledujejo njega in njegove pomočnike, med njimi Zorinega bratranca Gerberja, z avtom in vlakom. V zločinski družbi je tudi Gerberjeva sestra Frida. Del družbe ujet v Gradcu. Lepi Fric zbeži in odvede dalje Zoro, Matildo in Frido. Železniška nesreča v Srbiji. Fric zbeži iz vlaka in s pomočjo novih pomočnikov odvede ženske v gore proti albanski meji.

Vrnimo se malo nazaj k početku naše zgodbe, ko je Janko usodnega majevega večera hotel obiskati svojo nevesto Zoro v njeni hiši, kjer sta mirno in sami zase domovali Zora in njena teta Katarina.

Zora se je potom svoje bratranske Fride Gerberjeve seznanila z Ben Ailijem po hipnotičnem večeru, ki ga je ta imel v bližini Zorinega doma, ter ga ji predstavila kot svojega zaročenca. Na dolgo prigovarjanje Fride in njenega brata Valterja se je dala Zora hipnotizirati od Ben Ailija. Ben Aili je nastopal kot kavalir lepih manir, zaradi česar se je takoj priljubil Zori in teti Katarini, ki sta hipnotizerja in njegovo družbo povabili na domačo zabavo.

Bil je topel večer, ko je bila razigrana družba zbrana v Zorinem stanovanju. Ben Aili, Zorin bratranec Valter in še dva druga moška. Nenadoma je Ben Aili izrekel neko besedo in Zora, ki jo je Ben

Aili prejšnjega večera hipnotiziral, je padla v polhipnotično stanje. Tisti hip so moški vstali, v njihovih očeh je vzgorel neznan sovražni plamen, in se vrgli na obe ženski.

Katarini so zamašili usta, da ne bi kričala, in jo zvezali, dočim so polhipnotizirano Zoro hoteli mirno odvesti. Zora pa se je spričo kritičnega položaja otresla omotičnosti in hotela odpreti okno, kar so zločinci preprečili, tako da je samo razbila šipe. Skozi razbite šipe še je mogla Zora zakričati na pomoč, a že so tudi njej zamašili usta in jo zvezali, na kar so obe nesrečnici zavlekli na podstrešje.

Tu sta zbegani ženski, ki si nista znali razlagati, kaj vse to pomeni, nejasno slišali govoriti moške o potovanju v Solun, kar je dovedlo Zoro do tega, da je z veliko muko začrtala z nohtom v dimnik besedo Solun, kar je pozneje, kakor so čitatelji že čitali, v največji meri pripomoglo do tega, da je Janko odkril sled za zločinci.

V podstrešju so zločinci postavili k dimniku lestvico in odprli v strehi vratca, ki so bila tako hišni lastnici Zori kakor njeni teti popolnoma neznana. Po lestvi so zvelikli ženski na streho.

Z bliskovito naglico so nato prevrnili lestvico in tajna vratca zaprli, da bi za vsako eventualnost zabrisali sled za seboj. Preko streh cele vrste hiš so privedli mračni možaki nesrečnici baš na streho druge Zorine hiše, v kateri so stanovali Zorini sorodniki Gerberjevi. Tamkaj so odprli na strehi enaka vratca kakor prej — očitno narejena v obeh primerih od njih samih v svrhu že davno pripravljene zločina — in spravili ženski v temno podstrešje.

Med tem se je teti Katarini, ki je vsa trepetala zaradi usode Zore, posrečilo, oprustiti se vezi in vzeti iz ust mašilo, ki ji je ga sirovo zmašil v usta Ben Aili. Začela je v temnem podstrešju klicati po pomoči, toda hitro so zamrli njeni klici, ki s tako visokega podstrešja niso

mogli predreti na ulico, nego so samo še bolj razburili obupano Zoro, ki je začela ugibati, kaj prav za prav hočejo lopovi, med katerimi je celo njen bratranec Valter.

V hipu je ves razburjen planil Ben Aili na nesrečno ženico in jo stiskal za vrat, dokler ni padla na tla. Ko ji je, na tleh ležeči, posvetil z električno svetiljko v obraz, je videl, da je mrtva. Brez odlaganja so moški deli mrtvo truplo v neko vrečo, ki so jo zavezali, nato pa odvedli Zoro na ulico, spretno v mraku zakrivajoči njen položaj.

zvijača, če ne bodo varnostna oblastva mogla priti na sled zločincem.

Največ je Zora stavila nade v Janka, o katerem je vedela, da bo storil vse za njeno rešitev.

Kmalu je dobila Zora tovarišico v uso-di, Matildo Krennovo, katero je privedel Fric v svojo družbo s pomočjo hipnoze, kajti Matilda je bila izvrsten medij, pri katerem so čudovito učinkovale post-hipnotične sugestije.

Neprostovoljne in prostovoljne ujetnice je vsak dan po večkrat obiskal lepi Fric v družbi zdaj s tem, zdaj z onim svojim

Fric je omahnil, zadet od več krogel...

Spravili so Zoro v neznano hišo ter jo pustili med več mladimi ženskami, ki so se smejale Zorini nesreči ter mladenki brez ovinkov odkrito povedale, da so se ponudile lepemu Fricu, da jih spravi kam v inozemstvo, kjer bi si s prodajo ljubezni služile kruh.

Tako je Zora zvedela, da je Ben Aili navaden zločinec — lepi Fric, o katerega pustolovščinah je že mnogo brala v časopisju.

Čeprav še mlada, neizkušena in duševno zlomljena bolj zaradi strašne smrti svoje ljubljene tetke kakor zaradi svoje usode je Zora sklenila, da bo popolnoma mirna ter da bo samo iskala prilike, kako bi se z zvijačo izvila iz zločinskih rok. Shutila je, da ji tu more pomagati samo

vrednim pomočnikom. Iz njihovih skrivnostnih razgovorov je mogla Zora že v nekaj dneh razbrati, da Janko že sledi zlikovsko bratovščino.

Obe neprostovoljni jetnici, zlasti Matilda, sta bili pod močnim sugestivnim uplivom Frica, ki je imel za vsako po eno čarobno besedo, katero je izrekel in takoj uspaval svojo žrtev. Le Zora se je tu in tam uprla hipnozi.

Ker so Fricu postajala dunajska tla vroča, saj se je že bralo v časopisju o skrivnostnem pokopavanju neznanega mrliča — tete Katarine, katero so Fricovi pomagači, kakor že vemo, hoteli ponoči zagrebsti na odročnem stavbišču na dunajski periferiji, je sklenil Fric čimprej odvesti svoje žrtve v inozemstvo, v Solun;

kjer je imel že dogovor s sebi vrednimi prekupčevalci belih suženj.

Naglica, ki je bila zločincem potrebna, je obvarovala mladenki pred zlorabo, ki jima je grozila od lopovov, zlasti na ve- ver, preden se je začel križev pot z avto- mobilom. Obe sta bili priči razuzdamosti svojih prostovoljnih ujetnic, ki so se brez sramu udajale zločincem. Grozili sta, da se umorita, ako se ju kdo le dotakne.

Na potovanju sta bili obe skoro nepre- stano pod hipnotičnim vplivom Frica, ki ju nikdar ni izpustil izpred oči. Brez vo- lje sta potovali s svojimi mučitelji in le kakor v polsnu je Zora v Gradcu do- znala, da je del Fricove družbe ujela graška policija. Prav tako je na nekem kolodvoru kakor v polsnu videla Janka in ga klicala. Ko je bil Fric s svojima žrtvama preko meje in že doli v Srbiji, se je manj brigal zanje, kar je imelo za posledico manjšo učinkovitost njegovih sugestij.

Ko so se po Srbiji vozili z vlakom, se je iz neznanih razlogov vlak iztiril. Na- stala je panika, ki je Matildi in Zori vrni- la polno zavest. Zločinci, ki so imeli v svoji družbi že kompanjone Albance, so v strahu pred oblastvi zapustili z žen- skami vlak in zbežali v gore, za njimi pa so hiteli Janko, Viktor in Bruno v dru- žbi seljakov...

*

Mračilo se je, ko so prijatelji Janko, Bruno in Viktor z oboroženimi seljaki na skaloviti višini zopet opazili Frica. Samo za trenutek, kajti že se je Fric zopet umaknil in skril za strmo skafo.

Družba zasledovalcev se je razdelila v tri dele, ki so obkolili grič, da jim zlo- činci ne bi ušli. Tako so se tri čete, ob- orožene do zob, pod vodstvi Janka, Bru- na in Viktorja utaborile pod hribom, da stražijo vso noč in čakajo na lopove.

Previdno in tiho so oblegovalci pazili na vsak sumljiv šum, a se prav do pol- noči ni zganila v bližini vseh treh čet niti biljka.

Kmalu po polnoči je zaslišal Janko precej močno lomljenje suhega dračja. Neznana oseba je kakih trideset kora- kov od Jankovega tabora stopala po dračju. Hitro je Janko večkrat ustrelil v temno noč v smeri, odkoder je prihajal šum.

Streli so nekolikokrat odjeknili, nato pa je bilo zopet vse mirno, kakor da je vsa okolica izumrla. Niti sapica ni pih- ljala. Le zvezde na nebu so se svetlikale. V slabotni svetlobi zvezd je skušal Janko skozi temno videti, ali so morda njegovi streli pogodili cilj.

Čez nekaj hipov je Janko izbral pet seljakov in šel z njimi gledat na sumljivo mesto. Našel ni ničesar, zato se je zopet vrnil. Dogovoril se je s seljaki, da bodo zjutraj, čim se bo napravil dan, začeli prodirati od vseh strani v hrib. O tem so bili vsi oblegovalci obveščeni ob prvem jutranjem svitu in so seljaki komaj ča- kali, da se spoprimejo s kačaki, za ka- kršne so imeli Fricove albanske pomoč- nike, katerih je bilo pet do šest.

Ko se je zdanilo, je hrib oživel od pre- vidno se plazečih seljakov, ki so poznali vsa skrivališča na hribu in se zato tudi znali varovati pred zasedo.

Solnce je že čvrsto gredo v hrbte, ko je nekje v hribu počil strel, nato drugi, tretji... Vsi oblegovalci so planili po koncu in s pripravljenimi puškami ter samokresi drli v smer, odkoder so se čuli streli, ki so padli nekje blizu Brunove čete.

Četrť ure je trajalo, da se je prerila Jankova četa skozi grmovje in mimo skal na vrh, odkoder je zapazila od strani prihajati Viktorja in njegove seljake. Vsi skupaj so se začeli zopet plaziti navzdol proti Brunu. Naenkrat se je čul strel prav blizu. Napetost se je znova dvignila. Ko so lezli še kakih pet minut, so se hitro vsi vrgli po tleh: za skalnatim skrivali- ščem so opazili ne daleč nekaj Arnavtov s puškami, naperjenimi navzdol, koder so bržkone prihajali Brunovi seljaki.

Ko so Fric, njegov tovariš in Arnavti videli, da so izsledeni, so začeli besno streljati. Dva Arnavta sta vrgla v smeri proti Janku celo več ročnih granat, ki so se razpočile, ne da bi koga ranile.

Janko se je bal nepotrebnih žrtev in je zato priporočal največjo previdnost.

«Zločinci se bodo itak udali, ker je ne- smiselno, upirati se taki premoči,» je de- jal Janko Viktorju.

«Morda», je pripomnil Viktor, «bojim se pa, da bo Fric skušal znesti se nad ženskami, ko bo videl, da se bliža konec njegove pustolovščine. Zato ne bom prav

nič odlašal, streljati nanj, čim se mi nudi prilika.»

«Seveda, nas ne smeta navdajati sentimentalnost in preveliká človekoljubnost. To je res... Sicer nam bo Fric še enkrat odnesel pete z žrtvami vred... Albanska meja je oddaljena komaj kakšnih pet sto korakov. Tja jih ne smemo pustiti. Zakon je v pesti, ker je tudi pest proti nam,» je modroval Janko.

Skrita za skalo sta Janko in Viktor od trenutka do trenutka pogledala proti Fricovi trdnjavi. Od časa do časa se je slišal kak strel Fricovih Arnavtov, dočim so oblegovalci mirovali in samo čakali.

Ko sta se Janko in Viktor razgledala po terenu, sta malo bolj zadaj na varnem mestu sklicala seljake, s katerimi sta se posvetovala o načrtu za napad. Posebno sta seljake opozarjala, naj bodo previdni, da ne bodo pri streljanju po nesreči zadeli katero žensk. Sklenili so, da nena doma planejo proti tolovajem in jih pozovejo, naj se udajo. Ako pa se bodo upirali in hoteli še streljati, naj se jim vrne milo za drago.

Ob določenem času so se seljaki z vseh strani zopet malo bližje pririnili do cilja. Janko in Viktor sta se splazila na visoko skalo, previdno pogledala navzdol in osupnjena hitro umaknila glave. Zapazila sta Frica in Zoro, nedaleč proč Matildo, Fricovega tovariša in Frido. Od Arnavtov sta videla samo puške štrleti izza skal. Pozvala sta seljake, naj jima tiho slede.

Preko grmovja in malih prepadov so znova prilezli za par korakov bližje ter se ustalili za odločilen spopad.

Dobro krit, da se ob potrebnem momentu umakne, je Janko pogledal navzdol in z revolverjem, pripravljenim za streljanje, pozval Fricovega tovariša, ki je bil najbližji, naj se vsa Fricova družba uda.

Možak, presenečen spričo nenadnega poziva h kapitulaciji, je dvignil revolver ter ga nameril proti napadalcem. Toda še ni sprožil, ko je Janko, ne da bi dalje govoril, večkrat zaporedoma ustrelil.

Neznanec se je zvrnil smrtno zadet ter obvisel na skali.

Tisti hip je ustrelil Viktor proti Fricu, ki je grozeče dvignil samokres proti Zori. Prav tako je streljal Janko, mimo

katerega švignila krogla iz Fricovega samokresa.

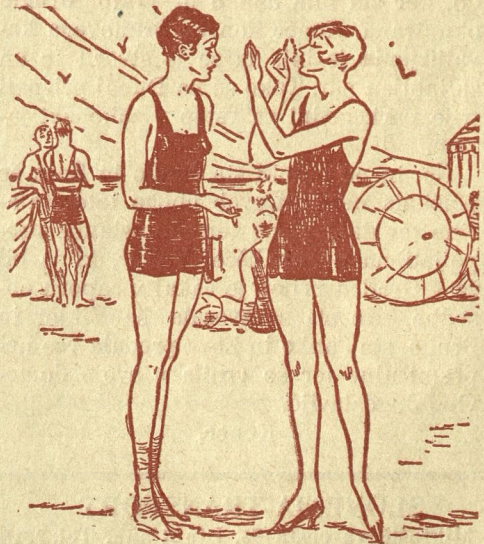
Fric je nevarno zadet od več krogel omahnil, se zvalil nekaj metrov navzdol po grmičevju ter obležal spodaj na poti negiben.

Začelo se je splošno streljanje za Arnavti, ki so našli izhod iz zagate ter bežali, kar so jim dale noge, po najstrmejših pečinah in skritih stezah, ki so jim bile vse dobro znane. Dva sta obležala smrtno ranjena in izdihnila, dočim so drugi ušli.

Janko je planil proti Zori, ki je polonesveščena kriknila od veselja, ko ga je zagledala. Prijel je njeno od trpljenja shujšano telo, obsul s poljubi njen blede obrazek in jo ponesel proč od mrtvecev.

Med tem sta Viktor in Bruno že našla Matildo in — Frido. Obe sta se zahvaljevali za rešitev. Tudi Frida, ki so jo po krivici obsojali kot Fricovo pomočnico.

Iz kratkih besed, ki jih je izgovorila, so naši prijatelji spoznali, da je bila Frida prav tako žrtev deloma svojega brata, največ pa Frica, ki jo je kakor Zoro in Matildo držal v šahu z zlorabo hipnoze. Pri tem je Frida odkrila tudi tajnost ropa Zore; določilo v testamentu Zorinega očeta, ki pravi, da v primeru nemoralnega ponašanja Zore pripade

«Kako se obnaša tvoj zaročenec napram tebi?»

«Ah, tako dostojno, da sem mu zadnjič morala reči, naj le bo nedostojen...»

polovica zapuščine Gerberjevim otrokom, katerim je bil pokojni Zorin oče stric. Hlepenje po bogastvu je zavedlo Valterja, Fridinega brata, da je na lastno pest poiskal poznanstvo s Fricem in skoval z njim za veliko nagrado zločinski načrt, da bi omadeževal Zoro, ki še ni bila polnoletna in katere varuh je bil stari Gerber.

Frida je odkrito priznala, da je po krivici mrzela Zoro, vendar pa ni sodelovala pri zločinu. Ko so ji zločinci odkrili svoj načrt, se jim je odločno postavila po robu in se jim upirala, kolikor ni njene volje slabil Fric s posthipnotičnimi sugestijami. Njena volja se je med potovanjem vedno bolj oprlaščala Fricovega vpliva.

* * *

Ko so zbežali Fricovi Arnavti, zapustivši dva mrtveca, so se seljaki, med katerimi so bili samo trije od Brunove skupine lažje ranjeni, z našimi prijatelji in z rešenimi ženskami vrnili v selo.

Po večdnevem odpočitku je prišel dan povratka. Vse selo se je poslavljal od prijaznih tujcev, ki so sedli v avto, s katerim so se prej pripeljali sem Janko, Bruno in Viktor. Lastnik-šofer jih je čakal v selu.

Dolga pot povratka je zakrivila, da se je moral Bruno mnogo sam baviti s Frido, ker sta bila Janko in Viktor drugje okupirana. Konec koncev Brunovega kavalirjenja je bil, da se je stvaril še en zaljubljen par. Tako so na Dunaj prispeli trije pari, godni za vstop v zakonski jarem.

No, in po poroki sta Janko in Zora še poiskala neznan grob uboge tete Katarine ter dala njene zemске ostanke prepeljati na pokopališče. Valter, ki je bil že v Gradcu prijet, je čakal v zaporu ob sodbe. Ko sta se zvezala še Viktor in Bruno, sta Janko in Zora prodala vse nepremičnine ter se vrnili v svojo domovino Jugoslavijo.

Konec.

SLOVENIA-TRANSPORT

Miklošičeva cesta 36, Ljubljana. Tel. 2718.

Spedicija, mednarodni transporti, ocarnjanja, prevoz, selitve.

Nizke cene!

Nizke cene!

OPRAVIČENI STRAH.

Licejka: «Strašno se bojim, da bi naša mama videla v gozdu.»

Kavalir: «Saj baš v gozdu te ne bo iskalal!»

Licejka: «Kaj veš! Ko sem ji včeraj povedala, da ne verjamem več v štorokljo, mi je rekla, da ne smem več v gozd...»

Iz spominske knjige.

«Tvoje življenje naj bo podobno C-duru, ki nima nobenega križa.»

Čitajte in naročajte

„POSREDOVALCA“

list za trgovske in zasebnokupčijske ponudbe, realitetni promet, licitacije in dobave.

Naročnina Din 20— za celo leto.

Izhaja mesečno. Razpošilja se vsem gostilnam, restavracijam in kavarnam brezplačno. Inseriranje v «Posredovalcu» je najuspešnejše. Uprava lista «Posredovalec», Ljubljana, Sv. Petra cesta 18.

AHACLNOVO PISMO O DOGO- DIVŠNAH.

Prov rad ta narlevšo bi vižo zapev,
od prave plati bi prov rad vas prjev.
Narveč sedej jest se na smn zadržim,
veselja precej za srcé tam dobim.

Sej žalostna naša pulitka je tko,
de féntala kmal me popovnomo bo.
Od jeze me grozn že jetra bolé,
a nč to ne seže Korošcu v srcé,

On gor na ministrovskm stol le sedi,
sladkó ku devica se mlada drži.
Pokima zdej mal in podpiše še kej
in pol spet ta stara gre viža naprej.

Po viž radikalski le pleše Korošč,
to ve že v državi prov vsak bosonožc.
Zakva ga le šimfajo pol tko grdó,
sej nč ni začev še na sojo rokó!

Kak on nej povišov bi davke, kva pravš,
ku striv radikalski je to le grdavš!
Kva on za netunske kunvencje je kriv!
On tud ni arnavskega kralja nardiv.

V Berlinu sramota za tistga je bla,
ki jo zoper vlado primahov je tja.
Pa pustno ga zdej, de bo konec kej prej,
po svet se, Ahacl, še n malo zaglej!

V Pariz so pusebn kotraht podpisal,
de zdej se več navja z orožjam vojskval,
z jezikom dajál pa še zmiram se boja
in v gobc je velíka tud gloriija moja.

Bridka zмота.

Kratkovidna dama (na razstavi slik):
«Ta slika je najbrž tudi izmed onih ostud-
nih nestvorov modernega slikarstva?»

Spremljevalec: «Ne, milostiva, to je
zrcalo.»

Ne razlikuje dvojčkov.

Mati ima dvojčka, ki sta si tako po-
dobna, da ju celo materino oko često ne
razlikuje. Nekega večera je bila mati pri
kopanju otrok, potem ko je enega že sko-
pala, prekinjena v svojem poslu ter je
skopala drugega otroka malo kesneje.
Ko je mati spravila potem oba otroka v
postelj, jo je vprašal eden otrokov: «Ma-
mica, zakaj me pa danes nisi skopala?»

Križanka «Malik».

Vodoravno: 1 del živalskega telesa, 4 predmet, ki ga postaviš pri fižolu, 6 označa za indijskega kneza, 8 očetov oče, 9 žival — simbol strahopetnosti, 11 dva enaka predmeta v eni bšedi, 12 pritrđilo tujemu mišljenju, 13 druga beseda za silo, 15 balkanska mera, 16 naroden glasbeni instrument, 17 označa svoječasnega mogočnega vladarja, 18 latinski pozdrav.

*Navpično: 2 število, 3 označa za samouka, ki opravlja zdravniške posle, 4 ime psa, 5 predlog, 7 naslov določenih turških uradnikov, ki upravljajo manjše kraje (običajna beseda, a se v tem primeru potrebuje varijanta, ki ima le tretjo črko drugačno), 9 beseda za obilico razpoložljivega blaga, 10 svetišče, 14 priljubljena pesniška beseda, kadar pesnika omamlja kakšen vtis, 15 slav-
nostna pesem.*

Rešitev križanke «Možev križ».

Vodoravno: 1 ka, 3 sir, 5 rog, 8 mrač, 9 ne, 10 itd., 12 la, 13 lek, 15 zob, 18 Una, 19 lg, 21 tat, 22 Rusinja. — Navpično: 1 krmilo, 2 aorta, 4 in, 6 gad, 7 pek, 11 jez, 14 ko, 16 Bratislava, 17 Jupiter, 20 ga.

«Kaj vos napravil, če zdajle skočim v vodo in hočem utoniti?»

«Ničesar!»

«Ničesar? Ali me več ne maraš?»

«Nikar ne delaj slabih dovtipov, Emica! Dobro vem, da si ne boš storila ničesar zlega ...»

Najden kanarček.

Janezek (z mačko pod pazduho): «Tu, gospa Marijana, vam prinašam najdenega kanarčka in vas prosim, da mi daste sedaj obljubljeno nagrado.»

Marija: «Kje imaš kanarčka? Jaz vidim samo mačko.»

Janezek: «No, kanarček se nahaja v mački ...»

«Sevilski brivec».

A.: «Poznate ‚Sevilskega briveca‘?»

B.: «Ne, jaz se sam brijem ...»

Prekratke noči.

Žena (po prvi poročni noči): «Ljubi možiček, dajva prebiti najine medene tedne na Grenlandskem!»

Mož: «Zakaj baš tam?»

Žena: «Zato, ker tam traja noč šest mesecev ...»

Lep slamnik.

Ženka: «No, možiček, kako ti ugaja moj nov slamnik?»

Možek: «Prav, kakor da ti je zrasel iz glave ...»